

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 32ος • ΤΕΥΧΟΣ 142 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΜΑΡΤΙΟΣ 2007

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Καθάρα οικογενειακή ήταν η συγκέντρωση της 21/1/2007 που έγινε στην ιδιαίτερα χαρούμενη ατμόσφαιρα της αίθουσας του ξενοδοχείου Novotel.

Με σύντομες διαδικασίες εκλέξαμε πρόεδρο της Συνέλευσης τον ορκωτό λογιστή, **Ευθ. Κολλύρη** και γραμματέα το δικηγόρο **Νικ. Τζαμτζή**. Ο συντονιστής έδωσε το λόγο στην πρόεδρο μας, **Βούλα Γρηγοροπούλου**, η οποία ανέβηκε στο βήμα και είπε:

Εκ μέρους του ΔΣ του Συνδέσμου μας, του οποίου έχω την τιμή να είμαι πρόεδρος, θέλω να σας εκφράσω τις ευχαριστίες όλων μας για την τιμή που μας κάνετε να είστε σήμερα εδώ μαζί μας. Σας ευχόμαστε καλή χρονιά, υγεία και ευτυχία σε εσάς και στις οικογένειές σας.

Με ιδιαίτερη χαρά σας αναφέρω ότι βρίσκονται κοντά μας ο νέος ιερέας του χωριού μας **π. Κωνσταντίνος Πλιάτσικας**, ο δήμαρχος, **Αθανάσιος Μανανάς**, ο γραμματέας του Δήμου μας **Ιωάννης Τούμπας**, ο πρόεδρος και τα μέλη του Τοπικού μας Συμβουλίου.

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι,

η χρονιά που πέρασε ήταν για τον Σύνδεσμό μας, χρονιά διαφόρων και πολλών εκδηλώσεων στο χωριό μας αλλά και εδώ στην Αθήνα. Με εκδηλώσεις επετηακές, ψυχαγωγικές, θρησκευτικές και καλλιτεχνικές πιστεύουμε ότι προσπαθήσαμε να κάνουμε το καλύτερο.

Μπήκαμε στον επόμενο χρόνο της θητείας μας και έχουμε κατά νου ορισμένα θέματα.

Μέλημά μας είναι, σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο, τη Δημοτική Αρχή και προ παντός εσάς, που πιστεύουμε ότι θα μας βοηθήσετε, να αναδείξουμε τις ο-

μορφίες του χωριού μας ώστε να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξη του τουρισμού στον τόπο μας. Η αποπεράτωση το συντομότερο δυνατόν του κοινοτικού καταστήματος και του περιβάλλοντος χώρου θα βοηθήσουν στο σκοπό αυτό.

Η λαογραφική μας έκθεση έχει γίνει γνωστή σε όλη την περιοχή

και ειλικρινά νιώθουμε υπερήφανοι που οι επισκέπτες του χωριού ζητούν να την επισκεφτούν και ο ενθουσιασμός τους μας δίνει δύναμη να την κάνουμε αρτιότερη. Προσπαθούμε, διεκδικούμε και ελπίζουμε ότι θα πετύχουμε υλική βοήθεια που θα μας επιτρέψει να πραγματοποιήσουμε κι άλλα έργα.

Τις ημέρες αυτές καταρτίστηκε ο προϋπολογισμός του Δήμου Γραβιάς για το έτος 2007. Έχουμε ήδη στείλει επιστολή προς τη Δημοτική αρχή ζητώντας να συμπεριληφθούμε στο νόμιμο 1% των τακτικών εσόδων του, δικάϊωμα που έχουμε ως πολιτιστικός σύνδεσμος.

Πάντα στηριζόμαστε στη βοήθειά σας στη συμμετοχή σας και είμαστε ανοιχτοί στις προτάσεις σας.

Στιγμιότυπο από την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας.

Καλό Πάσχα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Η ταμίας του Συνδέσμου Βιβή Κυριαζή, μας διάβασε τον οικονομικό απολογισμό της χρήσης 2006 που έχει ως εξής:

ΕΣΟΔΑ		ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2006		ΕΞΟΔΑ	
1. Υπόλοιπο έτους 2005	3.012,78	1. Λειτουργικές δαπάνες γραφείου	1.470,56	2. Έκδοση εκτύπωσης και αποστολής εφημερίδας	4.833,27
2. Χοροεσπερίδα	4.000,00	3. Έξοδα Γ.Σ. 2005	1.766,04	4. Χοροεσπερίδα	4.144,94
3. Λαχειοφόρος	1.540,00	4. Χοροεσπερίδα	1.785,00	5. Ημερολόγιο 2007	184,80
4. Ημερολόγιο	1.662,00	6. Ταχυδρομικά τέλη	189,69	7. Φόρος Οικονομικού Έτους 2005	2.354,81
5. Επιχορήγηση Technopneumatic	150,00	8. Διάφορα έξοδα για τις εκδηλώσεις του χωριού	1.197,33	9. Εκδήλωση για τα 30 χρόνια της εφημερίδας	1.587,47
6. Έσοδα από Πολιτιστικό Κέντρο	1.587,00	10. Δαπάνη ιστοσελίδας	180,00	11. Συνδρομή σε Ομοσπονδία	296,04
7. Τόκος τράπεζας	29,11	12. Διάφορα λειτουργικά έξοδα γραφείου			
8. Συνδρομές-ενισχύσεις μελών	<u>10.661,76</u>				
ΣΥΝΟΛΟ	<u>22.642,65</u>	ΣΥΝΟΛΟ	19.989,95		
		Υπόλοιπο έτους	<u>2.652,70</u>		
			<u>22.642,65</u>		

Στο θήμα πρόεδρός μας κ. Βούλα Γρηγοροπούλου

Μετά την ανάγνωση των οικονομικών αποτελεσμάτων ο πρόεδρος της εξελεγκτικής επιτροπής, **Νίκος Τζαμτζής**, μας διάβασε την έκθεση της από την οποία προκύπτει η σωστή διαχείριση των οικονομικών του Συνδέσμου μας κατά την κρινόμενη περίοδο και όλοι μας ομόφωνα, μέσω χειρο-

κροτημάτων εγκρίναμε τον απολογισμό και την απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

Σύμφωνα με την παράδοση του Συνδέσμου μας στη Γενική Συνέλευση βραβεύονται άξιοι χωρια-

νοί μας που με αφοσίωση και ευσυνειδησία υπηρέτησαν ή υπηρετούν το Σύνδεσμο και το χωριό.

Φέτος αποφασίσαμε να τιμήσουμε δύο αξιόλογες κυρίες για το έργο που μας έχουν προσφέρει την κ. **Βασιλική Γιασιράνη - Κυρίτση** και την κ. **Ελένη Πριοδόλου - Τζαθάρα**.

Η Βασιλεία γεννήθηκε στη Ν. Ιωνία Βόλου από γονείς Μικρασιάτες και είναι σύζυγος του συγχωριανού μας Δημήτρη Παν. Κυρίτση. Είναι απόφοιτος του αρχαιολογικού τμήματος του Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσ/νίκης και από το 1975 ως και σήμερα υπηρετεί στη μέση εκπαίδευση. Η Βασιλεία αγαπά πολύ την Κουκουβίστα. Τα κείμενά της στην εφημερίδα μας βοηθούν τους νεώτερους να μαθαίνουν την τοπική μας ιστορία και τους παλαιότερους να αναπολούν το παρελθόν.

Με την πλακέτα αυτή που της απονέμουμε της εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας και της ευχόμαστε να είναι γερή και να πλουτίζει την εφημερίδα μας με τα κείμενά της.

Η Βασιλική Κυρίτση, λόγω ασθένειας δεν κα-

τόρθωσε να παρευρεθεί. Μας έστειλε την ακόλουθη επιστολή:

«Ζητώ συγγνώμη που δεν μπόρεσα να παρευρεθώ στη συνάντηση του Συλλόγου λόγω ασθένειας και σας ευχαριστώ θερμά για την τιμητική διάκριση, ένδειξη αναγνώρισης της μικρής μου προσφοράς στον τόπο και στους ανθρώπους, που με δέχονται σαν νύφη του χωριού.

Σας ευχαριστώ για την αγάπη σας και την απλόχερη αγκαλιά σας. Είμαι υπερήφανη και επιθυμώ να συμβάλλω, όσο μπορώ στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και της λαϊκής παράδοσης της Καλοσκοπής, καταγράφοντας μνήμες γενεών που εναλλάσσονται στο πέρασμα του χρόνου. Μέσα από τη ζωή και τη δραστηριότητα των ανθρώπων του χωριού μας γράφεται η τοπική ιστορία και δημιουργούνται σελίδες ιστορικής μνήμης».

Με εκτίμηση Βασιλεία Κυρίτση

Η **Ελένη Πριοβόλου - Τζαβάρα**, είναι κόρη του αείμνηστου **Ζαχαρία Πριοβόλου** (ΖΑΠ) και σύζυγος του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών, **Αθαν. Τζαβάρα**. Είναι ψυχολόγος - ψυχαναλύτρια και κοινωνική ανθρωπολόγος.

Η Ελένη, με την ευκαιρία μιας έρευνας στα πλαίσια ενός μεταπτυχιακού διπλώματος στην Ανωτάτη Σχολή Κοινωνικών Επιστημών του Παρισιού, στη Γαλλία, επισκέφθηκε πάρα πολλά σπίτια του χωριού μας κατά την περίοδο 1975-1977 και με το φακό της αποτύπωσε την καθημερινότητα του τόπου μας σε διαφορετικές στιγμές του χρόνου. Ένα μέρος του πολύτιμου αυτού υλικού της, που μας διέθεσε και σε συνδυασμό με τα λαογραφικά εκθέματα που προέρχονται από δωρεές συμπατριωτών μας καθώς και άλλο φωτογραφικό υλικό μας βοήθησαν στην επιτυχημένη παρουσίαση της λαογραφικής μας έκθεσης. Στην Ελένη, επίσης οφείλουμε και το συλλεκτικό ημερολόγιο του Συνδέσμου μας του 2005, με τίτλο "οι γυναίκες και τα έργα τους". Και πάλι εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας.

Ο Δήμαρχός μας και ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου απηύθυναν χαιρετισμό και μας ευ-

χήθηκαν ευτυχισμένο το νέο έτος.

Κατόπιν ο λόγος δόθηκε στον νέο μας ιερέα μας **Κωσταντίνο Πλιάτσικα**:

Αγαπητοί αδελφοί

Ο Θεός που λατρεύω από την παιδική μου ηλικία ευδόκησε να φθάσω μέχρι το υψηλό ιερατικό υπουργήμα. Μου δώρησε την μεγάλη τιμή να είμαι ο ποιμένας της ενορίας της δικιάς σας. Εμφανίζομαι λοιπόν σήμερα για πρώτη φορά μπροστά σας, με μεγάλη συγκίνηση,

δοξολογώ και ευγνωμονώ τον αιώνιο Αραιθύτην Κύριόν μας και συγχρόνως ευχαριστώ από βάθους καρδιάς τον Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχη μας **κ.κ. Αθηνάγορα** γιατί ως φιλόστοργος πατέρας επέδειξε ενδιαφέρον για την τοποθέτησή μου στην ενορία σας. Ακόμα ευχαριστώ τον Πρόεδρο **κ. Τσιαμπά Δημήτρη** για όλες τις προσπάθειες που έκανε, τον ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου. Επίσης την τοπική εφημερίδα **«Η Κουκουβίστα»** και όλους όσους δουλεύουν να κυκλοφορεί και να έρχεται στα δικά μας χέρια μ' όλα αυτά τα σημαντικά νέα για όσους βρίσκονται μακριά από την ενορία μας και όσοι μένουν εκεί να φυλούν, ας μου επιτραπεί η έκφραση «Θερμοπύλες».

Από την στιγμή αυτή βρίσκομαι κάτω από τα βλέμματα όλων σας. Γίνομαι «η πόλις η επάνω όρους κειμένη», γίνομαι «ο λύχνος ο επί της λυ-

χνίας». Συγκινούμε πολύ γιατί έχω υψηλόν προορισμόν. Να αγιάσω και να φωτίσω! Να αγιάσω με τα θεοϊδρυτα Μυστήρια και να φωτίσω με τον Αιώνιον Λόγον του Ιερού Ευαγγελίου, αλλά προ πάντων με το παράδειγμά μου. Καί είμαι βέβαιος όπως αντικρύζω σήμερα τις ευγενικές φυσιογνωμίες σας ως πνευματικά μου τέκνα και ως εν Χριστώ αδελφοί μου, δεν θα παρεμβάλετε ποτέ εμπόδια στην διπλή αυτή και μεγάλη και δύσκολη αποστολή μου.

Είμαι βέβαιος ότι, οι μεν γεροντότεροι από εμένα θα είναι οι καλοί και πεπειραμένοι σύμβουλοί μου, οι δε νεώτεροι πρόθυμοι συνεργάτες και συμπαραστάτες του έργου μου.

Είμαι υποχρεωμένος, μέρα και νύχτα με ορθάνοιχτη την καρδιά μου να σας δέχομαι όλους για να συμβουλευσω, να παρηγορήσω και να σας συνδράμω όσο μου είναι δυνατό, να προσπαθήσω να ξεκουράσω από όποιον σταυρό σηκώνετε.

Σας δηλώνω κατηγορηματικά ότι ποτέ δεν θα αναμιχθώ σε πολιτικά ζητήματα ή διάφορες διενέξεις κοινοτικές των ενοριτών και ούτε κανείς θα με παρασύρει σ' αυτές.

Δεν ήλθα να διχάσω αλλά να συσφίξω και να συμφιλιώσω με την αγάπη την χριστιανική. Ο δεσμός αυτός μου επιτρέπει μόνο να κηρύξω την αγάπη και την ειρήνη του ουρανού.

Ο καλός ιερέας λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος, πάντοτε πρέπει να λέγει «**ειρήνη πάσι**».

Ο ιερέας έχει προορισμό ως εκπρόσωπος του Σωτήρος μας επί της γης να κάνει τα πετραχειλή του ολόχρυσου σκάλα για να ανεβούν τα πνευματικά του τέκνα στον ουρανό, έτσι τονίζει σύγχρονος εκκλησιαστικός συγγραφέας.

Επιθυμώ με τις μικρές μου δυνάμεις να είμαι για σας αγαπητοί μου χριστιανοί, η δροσογόνος και αστείρευτη πηγή που θα ποτίζει με ότι άγιο και σεμνό προσφέρει η διδασκαλία της εκκλησίας μας. Και για αυτό χρειάζομαι την βοήθεια όλων σας σ' αυτό το νέο ξεκίνημα. Σ' αυτό τον ανήφορο που διάλεξα θέλω μαζί μου όλους τους ενορίτες.

Εύχομαι καλή χρονιά, υγεία σε όλους σας καθώς και στις οικογένειές σας. Καλή πρόοδο σε όσους σπουδάζουν και ξέρω ότι είναι αρκετοί από

την ενορία μας. Ευχαριστώ για την υπομονή και την αγάπη σας.

Ακολουθως το λόγο ζήτησε και έλαβε ο Βαγγέλης Τσιρώνης:

Σε δύομισι μήνες συμπληρώνονται 62 χρόνια από το Πάσχα του 1944. Από τότε που τα φασιστικά τσακάλια και οι συνεργάτες τους ξεχύθηκαν στις γειτονιές και τα δρομάκια του χωριού μας. Απ' την Τσαγκάρη ως τον Αϊ Γιαννάκη και απ' τα Βλαχέικα μέχρι τη Σκαπέρδα, την Παναγία, τα Τσιρωνέικα, Ρούγα και Παπαδείκα, βιάζοντας και ξεσχίζοντας την ψυχή και τα σώματα όλη τη Δευτέρα του Πάσχα μέχρι το πρωί της Τρίτης, βάζοντας φωτιά στα πάντα, σπίτια, καλύβες, αχυρώνες. Η ηλιόλουστη μέρα αρχίζει να ωχριά μπροστά στο κακό που μας βρήκε! Ο ουρανός κτιτρινίζει, σκεπάζει η καπνιά, τα πάτερα τρίζουν, μια ιστορία κι ο ιδρώτας γενεών σωριάζονται με πάταγο... είναι το κλάμα των άψυχων δημιουργημάτων του ανθρώπου. Εμείς τα παιδιά βρεθήκαμε μπροστά σε πρωτόγνωρα πράγματα. Φωνές, ουρλιαχτά, γυναικία κλάματα και στριγγλιές που ζητούσαν απεγνωσμένα και μάταια βοήθεια. Άκουγες «**βοήθεια**», «**μανούλα μου**», «**θεέ μου**»!

Πολλοί θα είχαν γίνει καλύτεροι κι ανθρωπινότεροι αν βρίσκονταν τότε εκεί, και θα λατρεύανε αυτό το χωριό σαν «**Άγιο τόπο**».

Σαν τόπο που μαρτύρησαν άνθρωποι, απλοϊκές ψυχές. Θα μείνει στον αιώνα το θάρρος των....

Ακολούθησε κείνος ο χειμώνας χωρίς σπίτια, μόνο καλύβες φτιαγμένες από καμμένα τσίγκια των σπιτιών μας και γύρω με λατσούδια. Ξυπνούσες το πρωί και τα σκεπάσματα είχαν ένα δάχτυλο χιόνι. Ευτυχώς που τα περισσότερα παιδιά τα πήγε η οργάνωση του ΕΑΜ στα Καμμένα Βούρλα και ξεχειμωνιάσανε σε καλές συνθήκες.

Δεν αργεί ο εμφύλιος με τις πολλές για το χωριό μας ανθρώπινες απώλειες, τον υποχρεωτικό εκπατρισμό μας στις 19 Σεπτέμβρη 1947 πήραμε εντολή από το στρατό όπως εντός 3 ημερών να έχουμε φύγει, αλλιώς θα είχαμε την ίδια μεταχείριση με τους αντάρτες.

Σ' αυτές τις 3 ημέρες τα 20 χιλιόμετρα της απόστασης Κουκουβίστα - Καστέλλι είχε συνεχή

ροή ανθρώπων και ζώων. Εμείς τα παιδιά είχαμε επιφορτισθεί να μεταφέρουμε τα ζώα, κότες, γουρούνια, κασίκες. Φύγαμε και αφήσαμε πίσω ξανά τα σπίτια μας που δεν τα είχαμε ακόμη φτιάξει καλά μετά το κάψιμο. Τα δέντρα γεμάτα μήλα, καρύδια, κυδώνια, σταφύλια. Οι πατάτες στη γη, τα καλαμπόκια στις καλαμποκιές και τα φασόλια στις φασολιές.

Μετά τρία χρόνια επιστρέψαμε. Ο τόπος, μας είχε λησμονήσει, είχε γεμίσει αγριόχορτα, βάτα, αγριόκλαδα.

Οι στρατές κλείσανε, το δένδρα μας ξεράθηκαν από την ανυδρία του καλοκαιριού. Τα χωράφα έγιναν χέρσα, άντε να το ξεχερσώσεις, με τι ζά;

Οι περισσότεροι στα χρόνια του εκπατρισμού μας βρήκανε δουλειά στα αστικά κέντρα κι έμειναν εκεί. Έτσι άρχισαν πάλι να λιγοστεύουν οι κάτοικοι του χωριού μας. Το σχολείο λειτούργησε για λίγα χρόνια ακόμη και μετά έκλεισε, τόχουμε κάνει τώρα μουσείο και ξενώνα.

Το κράτος δεν ενδιαφέρθηκε να δημιουργήσει βάσεις απασχόλησης, βιοτεχνίες, βιομηχανίες, έργα υποδομής για να βρει εργασία η νέα γενιά, κι έτσι όπως όλη η ύπαιθρος μετατράπηκε σε χέρσο κι αφιλόξενο τόπο.

Ήρθαν κι οι καινούργιοι πρόεδροι ασιίδες, φωτισμένοι στο εμπόριο και την εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο και βάλανε φορολογία στο νερό που έχουμε στα σπίτια μας, κι έρχεται ανέξοδα από το Κεφαλόβρυσο.

Μ' αυτή τη συμπεριφορά μας διώχνουν από το χωριό. Φανταστείτε να υπήρχαν τέτοια εμπορικά δαιμόνια την εποχή του Περικλή στην Ελλάδα ή την εποχή των Φαραώ στην Αίγυπτο. Θα είμασταν

για κλάματα, αν και τώρα είμαστε εμείς, γιατί δεν θα υπήρχαν ούτε Βεργίνα, ούτε Κεραμεικός, ούτε Πυραμίδες, ούτε αρχαιότητες...

Ακολουθεί ο μεγάλος κατήφορος του νερού από το Κεφαλόβρυσο, θα στέλνουμε νερό και στον Παρνασσό, πέρα στη Μαριολάτα! Έγινε πράξη η επιδίωξη των άλλων χωριών, των καμπίσιων τόσων χρόνων, ξέρανε γιατί μας βάλανε στον Καποδίστρια, στον τορβά!...

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Ήρθε η σειρά της κοπής της βασιλόπιτας που την ευλόγησε ο ιερέας παπα-Κώστας. Με το κομμάτι του ο καθένας και την πορτοκαλάδα του, συγχαρήκαμε το Δ.Σ. για την άψογη οργάνωση της εκδήλωσης και ευχηθήκαμε «και του χρόνου».

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Κοπή βασιλοπιτας χωρίς τυχερό υπάρχει; Δεν υπάρχει. Και τυχερός φέτος ήταν ο **Νίκος Νάκου Γεωργίου**. Μπράβο Νίκο. Να είσαι πάντα τυχερός στη ζωή.

*Σ.Σ.: Οι φωτογραφίες της παρδοσιακής εκδήλωσης τραβήχτηκαν από το φωτογράφο **Γιάννη Νικ. Τούμπα**.*

Σεβασμός και εκτίμηση και στον προηγούμενο επί 6,5 χρόνια πρόεδρο της Κοινότητας Καλοσκοπής **Γεώργιο Αυγερινό**, που τώρα απολαμβάνει την ηρεμία του στο πάντα φιλόξενο σπίτι του, κοντά στην οικογένειά του, ασχολούμενος με την καλλιέργεια και περιποίηση των κήπων του στην Καλοσκοπή!

ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΑ - ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Δημαιορσίες του Δήμου Γραβιάς

Με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, για την πρώτη διετία 2007 - 2008, Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου είναι ο Αθαν. Πέτρου. Αντιπρόεδρος ο Δημ. Λάλας και γραμματέας ο Ιωάννης Τούμπας.

Η Δημαρχιακή Επιτροπή, αποτελείται από τους: Αθανάσιο Μανανά (δήμαρχο), Λεωνίδα Αντωνίου, Ιωάννη Γεωργίου, Αθαν. Αρβανίτη και Αθαν. Κορομπίλη.

Αναπληρωματικά μέλη της Δημαρχιακής Επιτροπής : Ηλίας Τσακρής, Παρ. Κοντολάτης, Νικ. Σιδέρης.

Θέσεις αντιδημάρχων : Ηλίας Τσακρής, Αθαν. Κορομπίλης.

Συγχαρητήρια στους νεοεκλεγέντες στη Δημοτική μας Αρχή. Ευχόμαστε να ευοδώσουν οι προσπάθειες για την επίλυση των προβλημάτων και να πετύχουν τα προγράμματα που επαγγέλθηκαν προεκλογικώς.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΓΡΑΒΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2007 - 2009

Στο τεχνικό πρόγραμμα που κατάρτισε ο Δήμος μας για το έτος 2007, το Τοπικό μας Συμβούλιο έκανε πρόταση για την εκτέλεση των ακόλουθων έργων :

1. Αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης από Δεξαμενή (Κακοτράχη) έως Πασσαλείκα και κατασκευή μονοπατιού από Κακοτράχη έως Σχολείο (με φωτισμό)
2. Κατασκευή σκαλοπατιών από εκκλησία έως Σιακαντάρη
3. Διάνοξη δρόμου Τράκας - Κορακοφωλιάς
4. Ασφαλτόστρωση δρόμου από Ποτίμη έως Παναγία και από την οικία Αλεξίου Δήμου μέχρι οικία Μώρη Παναγιώτη (Μαλαμούλη)
5. Διάνοξη δρόμου από οικία Ζούγρου μέχρι Κατράχη.
6. Διάνοξη δρόμου στη Βρύση Μπάρμπεση
7. Διάνοξη δρόμου από οικία Πασσαλή έως οικία Νικολάου Μώρη
8. Κατασκευή τοιχείου στα Λιτσείκα
9. Αγορά γραμματοθυρίδων
10. Τιμμεντρόστρωση δρόμου από Νομαρχιακό δρόμο μέχρι επαρχιακό δρόμο στη θέση Βλαχέϊκα

11. Τοποθέτηση μπαρών από στροφή οικίας Τσόχλα Τριαντ. έως Κρύα Βρύση και στο δρόμο προς το κατάστημα "ΚΙΒΩΤΟΣ"
12. Ασφαλτόστρωση στη στροφή Κακοτράχης, Πλατεία (ιερό εκκλησίας) και Κρύας Βρύσης (γήπεδο μπάσκετ)
13. Αξιοποίηση χώρου Κρύας Βρύσης
14. Χαλικόστρωση δρόμου έξω από την εκκλησία της Αγίας Τριάδας καθώς και του περιβόλου του μνημείου των πεσόντων.
15. Επέκταση κοινοτικού φωτισμού.

Τα μέλη του Τοπικού μας Συμβουλίου κ.κ. Δημ. Τσιμπάς, Γεώργιος Κολλύρης, Νικόλαος Δανιήλ.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Με το ξεκίνημα της θητείας του το νέο Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας, έδειξε τις προθέσεις του για την παραγωγή άμεσου και αποτελεσματικού έργου. Ήταν παρόν στο χωριό, παρά τις κακές καιρικές συνθήκες, καθάρισε τους δρόμους, επέβλεψε το έργο σύνδεσης του νερού από το κεφαλόβρυσο στο χωριό, κλπ.

Μας έκανε μάλιστα, μερικές αξιολογικές επισημάνσεις που αν πράγματι αγαπάμε το χωριό μας πρέπει να τις λάβουμε σοβαρά υπόψη μας.

— Παρατηρήθηκε ότι αρκετοί χωριανοί μας προκειμένου να προστατεύσουν τις υδραυλικές εγκαταστάσεις των σπιτιών τους από τη χειμωνιάτικη παγωνιά ή για να έχουν δροσερό νερό το καλοκαίρι αφήνουν ανοιχτές τις εξωτερικές βρύσες των σπιτιών τους. Η συνήθεια αυτή μπορεί να προκαλέσει σοβαρές συνέπειες στο έδαφος του χωριού γιατί όπως γνωρίζουμε αυτό φεύγει κάτω από τα πόδια μας. Το άνοιγμα του εδάφους είναι επικίνδυνες και με τις διαβρώσεις που παθαίνει από τα πολλά νερά δημιουργούνται κατολισθήσεις

και αν δεν προσέξουμε θα βρούμε τα σπίτια μας στον Αγιάνη ή στη Σμίξη. Ο εντοπισμός του θέματος αυτού είναι πολύ σημαντικός

Ένα ακόμη απλό θέμα, αλλά μεγάλης σημασίας, που πρέπει ως κάτοικοι ενός χωριού να έχουμε υπόψη μας, ειδικά το χειμώνα, είναι όταν σταθμεύουμε τα αυτοκίνητα, πρέπει να αφήνουμε χώρο για πέρασμα εκχιονιστικών μηχανημάτων.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ Δ.Δ. ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Οι νέες τιμές των ακινήτων που ισχύουν από 1/3/2007, για μεταβιβάσεις, κληρονομίες, δωρεές κ.λπ., έχουν ως εξής:

Τιμή εκκίνησης σε ευρώ ανά τ.μ. κατοικίας (κ1) ευρώ 270, μονοκατοικία (κ2) ευρώ 380. επαγγελματική στέγη (κ2) 230. Η εκτίμηση των οικοπέδων είναι στην αρμοδιότητα της Εφορίας.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Όπως κάθε χρόνο, και φέτος διοργανώθηκε ο ετήσιος χορός του Συνδέσμου μας, στην ωραία αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel.

Χάρη στην ωραία ορχήστρα και το παραδοσιακό κλαρίνο που επί τέσσερις ώρες έπαιξαν και τραγουδούσαν χωρίς διάλειμμα, φούντωσε το γλέντι και ο χορός που τόσο αγαπούν τα μέλη μας. Σ' αυτό βέβαια βοήθησε και το καλό φαγητό, το άφθονο μπρούσκο κρασί και οι περιποιήσεις των σερβιτόρων.

Το χορό μας τίμησαν ο ιερέας του χωριού μας παπά-Κώστας με τη σύζυγό του, ο αντιδήμαρχος Ηλίας Τσακρής, με τη σύζυγό του, ο γραμματέας του Δήμου μας Ιωάννης Τούμπας, τα μέλη του Τοπικού μας Συμβουλίου, Δημ. Τσιαμπάς, Νικ. Δανιήλ, Γιωργ. Κολλύρης.

Ήταν μια ξένοιαστη μέρα χαράς και κεφιού.

Ευχαριστούμε όλους για τη συμμετοχή σας και ευχόμαστε και του χρόνου.

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Τοπικού Διαμερίσματος Καλοσκοπής μας εύχονται ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ και μας προσκαλούν να τη γιορτάσουμε όλοι μαζί στην Καλοσκοπή.

ΠΡΑΞΗ ΑΓΑΠΗΣ

Οι μικροί από αριστερά: **Βασίλης Καραντάσος** 6 ετών, **Κώστας Μπαράκος** 8, η **Χριστίνα Μπαράκου** 6, **Νίκος Γεωργίου** 7, **Μαρία Κόλλια** 10 ετών.

Επάνω αριστερά οι **Άννα Κυριαζή** 12 ετών και δίπλα η συνοδός τους **Τίμη Γεωργίου**.

Τι έκαναν; Έψαλαν τα κάλαντα των Χριστουγέννων στη χιονισμένη Κουκουβίστα και τα χρήματα (850 ευρώ) που συγκέντρωσαν τα πρόσφεραν στο Χαμόγελο του Παιδιού. Να ένα σημάδι που προβάλλεται ως παράδειγμα συμπεριφοράς και μας δίνει κάποια αισιοδοξία, ότι οι παιδικές καρδιές δεν επηρεάζονται από την καθημερινότητα και τη συμπεριφορά ημών των μεγάλων.

Μπράβο στα παιδιά, που η καρδιά τους χτυπά με συναισθήματα αλtruισμού για τους συνανθρώπους τους. Μπράβο στους γονείς και τους δασκάλους που αναλαμβάνουν τη διαπαιδαγώγηση και τη μόρφωσή τους!

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΑΠΟΚΡΙΑΣ

Πολλοί χωριανοί αψηφώντας την κακοκαιρία που η ΕΜΥ είχε προβλέψει, απόλαυσαν το γιορτινό τραπέζι που στήθηκε στο χώρο των μαγαζιών της αγοράς με την ζεστή και ωραία σούπα (δημιουργός ο **Νάκος Γεωργίου**) και τα καλοψημένα κρέατα (το ψήσιμο ανέλαβαν οι **Δημήτριος Τσίγας, Κων. Νίκου** και **Νίκος Καραντάσος**). Τα εδέσματα ήταν προσφορά του Αθλητικού Ομίλου και του Συνδέσμου μας. Το άφθονο κρασί προσέφερε ο νέος Πρόεδρος **Δημήτριος Τσιαμπάς**. Στην όλη οργάνωση πρωτοστάτησαν οι **Ρούλα Δανιήλ, ο Νίκος Μπαράκος** και ο **Παναγιώτης Τομαράς**. Στην χαρούμενη αυτή εκδήλωση δέν έλειψαν και τα μασκαρέματα και αλευρώματα. Τέτοιες στιγμές ευχόμαστε, να επαναλαμβάνονται.

Ὀδυσσεύς Ἀνδρουῦτος

ΣΤΑ ΑΡΜΑΤΑ, ΑΔΕΡΦΙΑ!...

Ἡ γαπημένοι μου... Ἦταν φαίνεται ἀπό τό Θεό γραμμένο ν' ἀδράξωμε τ' ἄρματα μία ἡμέρα καί νά χυθοῦμε καταπά- νου στούς τυράννους μας, πού τόσα χρόνια ἀνελεήμονα μᾶς τυ- ραγνεύουν. Τί τή θέλομε, βρέ ἀδέρφια, αὐτή τήν πολυπικραμέ- νη ζωή, νά ζοῦμε ἀποκάτω στή σκλαβιά καί τό σπαθί τῶν Τούρκων νά ἀκονιέται στά κεφάλια μας; Δέν τηρᾶτε πού τίπο- τα δέ μᾶς ἀπόμεινε; Οἱ ἐκκλησίες μας γενήκανε τζαμιά καί ἀχούρια τῶν Τουρκῶν· κανένας δέ μπορεῖ νά πῆ, πῶς τάχα ἔ- χει τίποτε ἐδικό του, γιατί τό ταχιά βρίσκεται φτωχός, σά δια- κονιάρης στή στράτα. Οἱ φαμελιές μας καί τά παιδιά μας, εἶναι στά χέρια καί στή διάκριση τῶν Τουρκῶν. Τίποτε, ἀδέρφια, δέ μᾶς ἔμεινε. Δέν εἶναι πρέποντας νά σταυρώσωμε τά χέρια καί νά τηρᾶμε τόν οὐρανό· ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε χέρια, γνώση καί νοῦ· ἄς ρωτήσωμε τήν καρδιά μας καί ὅ,τι μᾶς ἀπαντυχαίνει, ἄς τό βάλωμε γλήγορα σέ πράξη, καί ἄς εἴμεθα, ἀδέρφια, βέ- βαιοι, πῶς ὁ Χριστός μας, ὁ πολυαγαπημένος, θά βάλῃ τό χέρι ἀπάνου μας. Ὅ,τι θά κάμωμε, πρέποντας εἶναι νά τό κάμωμε μιά ὥρα ἀρχίτερα, γιατί ὕστερα θά χτυπᾶμε τά κεφάλια μας. Τώρα ἡ Τουρκία εἶναι μπερδεμένη σέ πόλεμους, καί δέν ἔχει ἀσκέρια νά στείλῃ καταπάνου μας. Ἄς ὠφεληθοῦμε ἀπό τήν περίσταση, ὅπου ὁ Θεός, ἀκούοντας τά δίκαια παράπονά μας, μᾶς ἔστειλε γιά ἐλόγου μας· μιά ὥρα, πρέποντας εἶναι νά ξε- σπάσει αὐτό τό μαράζι, ὅπου μᾶς τρώγει τήν καρδιά. Στά ἄρ- ματα, ἀδέρφια! Ἦ νά ξεσκλαβωθοῦμε ἢ ὅλοι νά πεθάνομε· καί βέβαια, καλλίτερο θάνατο δέ μπορεῖ νά προτιμήσῃ κάθε Χρι- στιανός καί Ἕλληνας.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Η 6η Ιανουαρίου είναι μια ξεχωριστή η- μέρα. Είναι η εορτή των Θεοφανείων και στην εκκλησία μας, τον Αη Γιώργη εορτά- σθηκε με ιδιαίτερη ιερότητα. Εψάλη ακο- λουθία του μεγάλου αγιασμού και στη συ- νέχεια ο ιερέας μας παπακώστας με τους ψάλτες και το εκκλησίασμα βάδισαν εν πο- μπή προς το Κεφαλόβρυσο. Ἐριξαν το Σταυρό στην πηγή, διαβάζοντας το Ευα- γέλιο και ψάλλοντας το «εν Ιορδάνη...»

Τέλος επέστρεψαν στο χωριό και μαζί με τον πρόεδρο επισκέφθηκαν όλα τα σπί- τια του χωριού και ο ιερέας τα ράντισε με αγιασμένο νερό.

ΓΙΑΤΡΟΙ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΙΑ

Στο επιστημονικό δυναμικό του χωριού μας προστέθηκαν δύο γιατροί και μάλιστα δύο αδέρφια. Πρόκειται για τη **Μαρία** και το **Γιώργο Ματθαίου**. Παιδιά του Ευθύμιου και της Κικής Χαραλ. Ματθαίου.

Τα δύο αδέρφια, επιστήμονες, τελείω- σαν με επιτυχία τις ιατρικές σπουδές τους και τώρα η Μαρία, κάνει ειδικότητα χει- ρουργικής στο νοσοκομείο της Ἀμφισσας και ο Γιώργος υπηρετεῖ το αγροτικό του στην Κομοτηνή. Μπράβο παιδιά. Ευχόμα- στε καλή σταδιοδρομία.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΝΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (1860 και 1955)

Γράφει ο Γιώργος Χασιακός

Διάβασα αντίγραφο του Πρωτοδικείου Λαμίας για δικαστική εμπλοκή, που ακολουθήθηκε αμέσως μετά την ανέγερση του ναού το 1861 και θέλω να εκφέρω τις απόψεις μου, για να διαλευκάνω ορισμένα σκοτεινά και απρόβλεπτα στοιχεία για την κατάρρευσή του.

Την αγωγή κατέθεσε η Κοινότητα της Κουκουβίστας, που την υπέγραψαν 66 χωριανοί συνολικά, όπως οι Κολλιαίοι, Κατσανιωταίοι, Μαλιβιτσαίοι, ο προπάππος μου Αγωνιστής του 1821 στο Χάνι της Γραβιάς (γεν. το 1799) και ο γιος του Νίκος Χασιακός (γεν. 1835) καθώς και άλλοι Κουκουβιστιανοί.

Οι ενάγοντες συγχωριανοί μας κατέθεσαν στο Δικαστήριο, ότι μόλις τελείωσε η ανέγερση του Ναού το 1860, «ούτος κατέπεσεν εκ θεμελίων, ένεκα κακής κατασκευής και οι εναγόμενοι (κατηγορούμενοι) τεχνίτες καθίστανται υπόχρεοι αποζημιώσεως, επειδή η ζημία ανεβαίνει εις δραχμάς 15.000».

Εδώ, σ' αυτό το σημείο έχω να παρατηρήσω τα εξής: Πώς είναι δυνατόν να καταρρεύσει ένα κτίσμα, μόλις ειδικοί τεχνίτες (κτίστες) το κατασκεύασαν; Η αιτία δεν ήταν η κακή κατασκευή αλλά το μαλακό έδαφος, που δεν μπόρεσαν να το διαπιστώσουν, γιατί τους ξεγέλασε ένας ογκόλιθος, που υπήρχε σαν βράχος στο ανατολικό μέρος το Ναού και νόμιζαν πως χτίζουν πάνω σε στέ-

ρεο έδαφος. Δεν πρόσεξαν ότι, από εκεί και προς τα πίσω στα θεμέλια του ναού το χώμα ήταν πολύ μαλακό (μαυρόχωμα) και όχι συμπαγές, για να θεμελιωθεί με σιγουριά το κτίσμα.

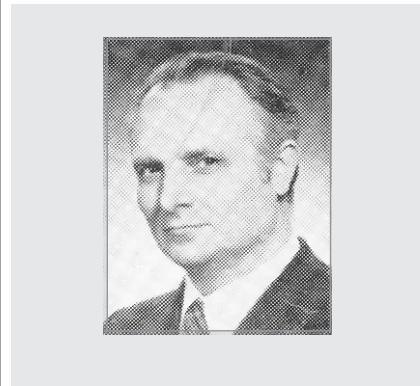
Η κυριότερη, όμως αιτία, για την κατάρρευση ήταν ότι υπήρχε ρήγμα, που ερχόταν από τον κήπο του Ποδάρα, κι έφτανε ως το σχολικό κήπο. Διερχόμενο το ρήγμα από τη ΒΑ πλευρά της πλατείας, περνούσε στη μέση του νεοανεγερθέντα Ναού. Το φθινόπωρο του 1860-61, με τις πολλές βροχές, μαλάκωσε πολύ το έδαφος και το ρήγμα αυτό (η κοψιά) έφερε το δυσάρεστο αποτέλεσμα.

Μετέπειτα, οι χωριανοί μας ξανάχτισαν το Ναό στο ίδιο περίπου μέρος και μέσα σε πενήντα χρόνια, πάλι κατέρρευσε.

Ανατολικά του ναού, δίπλα στον ογκόλιθο, υπήρχε και μια αιωνόβια βελανιδιά, πάνω στην οποία είχαν στήσει το καμπαναριό, με σανιδένιο πάτωμα και σκεπή με τσίγκους.

Από τη βορεινή πλευρά και σε όλο το μήκος του Ναού, υπήρχε υπόστεγο, με καμπυλωτά ανοίγματα (καμάρες) που έφτανε ως το καμπαναριό.

Έξω από το υπόστεγο καθιφόριζε ο δρόμος που έφτανε ως τη σημερινή βρύση του γραφείου της Κοινότητας. Ως το 1935-39 λειτουργούσε ο Ναός, με ρωγμές στον τοίχο και το δάπεδο, γιαυτό και αναγκάστηκαν οι πιστοί να τον εγκαταλείψουν κι εκκλησιάζονταν, στη συνέχεια, στην Πα-

ναγία.

Κατά την κατοχή κατέρρευσε τελείως ο Ναός εξ αιτίας του ρήγματος.

Το 1952 αποφασίστηκε πάλι η ανέγερση του Ι. Ναού. Συγκεκρινήθηκαν χρήματα από τους ομογενείς της Αμερικής και από τους Καλοσκοπίτες της Αθήνας. Τότε υπηρετούσα δάσκαλος στο χωριό και η επιτροπή ανέγερσης του ναού από την Αθήνα ανέθεσε σ' εμένα το ξεκίνημα του έργου. Δέχτηκα μ' ευχαρίστηση αυτή τη δύσκολη αποστολή, από υποχρέωση και πίστη στον προστάτη μου Άγιο Γεώργιο.

Στην αρχή ανέθεσα το έργο σε χωριανούς κτίστες, τους Αυγεριναίους (Βαγγέλη και Ν. Ζώγο) και τον Κ. Κυριαζή (Κουτσάλε). Ήρθε ο μηχανικός της Νομαρχίας και, με βάση το σχέδιο για το ναό χωρητικότητας 600 ατόμων, χάραξε το περίγραμμά του στην ίδια παλιά θέση. Τον ξεγέλασε και πάλι ο ογκόλιθος στο ανατολικό μέρος. Αρχισε η εκσκαφή των θεμελίων κι ενώ έφτασε στα δυο μέτρα βάθος το σκάψιμο, δεν βρέθηκε συμπαγές έδαφος για τη θεμελίωση του Ναού.

Γιαυτό κάλεσα και πάλι το μηχανικό. Όταν ήρθε και διεπίστωσε την ακαταλληλότητα του εδάφους, πρότεινα να μεταφέρουμε την ανέγερσή του στη ΝΑ πλευρά της πλατείας, όπου και χτίστηκε ο σημερινός Ναός. Στα ΝΑ του Ναού υπάρχει συμπαγής βράχος σε βάθος. Εκεί που είναι το Ιερό υπήρχε μια αιωνόβια καρυδιά, που κόψαμε. Ανοίχτηκαν τα θεμέλια πάνω σε στερεό έδαφος πλέον και άρχισε η θεμελίωση του Ναού από τους συγχωριανούς τεχνίτες. Μόλις το χτίσιμο έφτασε ένα μέτρο πάνω από το έδαφος, εγκατέλειψαν το έργο γιατί από εκεί και πάνω είχε απαιτήσεις μεγάλες (σκαλωσιές, καλουπώματα, ανέβασμα πέτρας κ.ά.). Αναγκαστικά απευθύνθηκα σ' ένα συνεργείο κτιστών από την Ήπειρο, του μαστρο-Σωτήρη με τα δυο του παιδιά και το μαστρο-Μήτσιο, ειδικευμένο στα τσιμέντα.

Ο Ναός κτίστηκε με τις πέτρες του παλιού Ναού και με άλλες, που έφερνε φορτηγό αυτοκίνητο από νταμάρι στο Ξηροβούνι, μετά τη στροφή στη Γενέση. Η ανέγερση συνεχίστηκε τρία καλοκαίρια, 1953, 54, 55, γιατί το χειμώνα σταματούσαν οι εργασίες. Οι

Ήπειρώτες, που είχαν κτίσει και το ναό στο Γαρδικάκι, αλλά και πολλά σπίτια στα γύρω χωριά, είχαν πείρα και ακολούθησαν κατά γράμμα το σχέδιο, που τους είχαν δώσει, γιαυτό και τους εμπιστεύτηκα απόλυτα.

Τελειώνοντας την τοιχοποιία του Ναού, το 1955, ανέθεσα την κατασκευή της σκεπής σε συγχωριανούς μαραγκούς (Γ. Π. Κολλύρη, Ι. Τούμπα, Γ. Χριστοδούλου, Καραγιώργο, Απ. Μπουκουβάλα), που την περάτωσαν χωρίς καθυστέρηση.

Τα μεταλλικά παράθυρα και άλλες προσφορές είχαμε από τον εργολάβο οικοδομών συγχωριανό μας Νίκο Πασσαλή από τη Λαμία, καθώς και από τους αδελφούς Πριοβόλου (Ζαχαρία, Λουκά και Γιώργο) προσφορά των κεραμιδιών για τη σκεπή.

Την επιμέλεια στο εσωτερικό του ναού ανέθεσα σε συνεργείο σουβατζήδων από τη Γραβιά, που έχτισαν το τέμπλο και σοβάτισαν τους τοίχους. Έτσι, στις 6 Νοεμβρίου 1955 έγιναν τα εγκαίνια του Ναού από το Μητροπολίτη Φωκίδας Αθανάσιο και ο Ναός από τότε λειτουργεί άψογα, με τη βοήθεια του Πολιούχου μας Αγί-

ου Γεωργίου. Ιερέας που υπηρέτησε όλη του την ιερατική θητεία του στο Ναό ήταν ο παπα Παναγιώτης Χασιακός, από το 1962, που χειροτονήθηκε έως το 1991 που απεδέμησε εις Κύριον.

Το 1955, επίσης, ανέθεσα στο συνεργείο των Αυγεριναιών την κατασκευή του τοίχου αντιστήριξης κάτω από την πλατεία, με πάχος ένα μ. στα θεμέλια. Όσο ανέβαινε το χτίσιμο, στένευε ο τοίχος, με κλίση προς τα μέσα ως πενήντα πόντους. Έτσι σιγουρευτήκε η πλατεία, αφού κόψαμε και μια μεγάλη κορτσιά, εκεί που είναι σήμερα το πάρκινγκ.

Το 1951 η Κοινότητα έκοψε τη βελανιδιά κι έσπασε τον ογκόλιθο, για να περάσει ο αυτοκινητόδρομος προς την πλατεία. Για να μην ολισθήσει ο υπόλοιπος χώρος του παλιού Ναού έφτιασε τσιμεντότοιχο αντιστήριξης, όπου σ' αυτόν στήθηκε το 1974 η προτομή του Παπαντριά. Αργότερα, το 1985, έγινε επένδυση του τοίχου με μέτρες για καλοπισμό από το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ 102 ετών

Την επέτιο των γενεθλίων της συμπλήρωσης των 102 ετών, εόρτασαν στις 22.2.2007 οι οικείοι του **Παναγιώτη Εφόρου** (γιός του Κωστή).

Ο Παναγιώτης, είχε γεννηθεί στην Καλοσκοπή στις 22-2-1905. Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού και στο Γυμνάσιο του Δαδιού και σταδιοδρόμησε ως στρατιωτικός, φτάνοντας στο βαθμό του Ταξίαρχου.

Ποια διατροφική συνταγή ή πιο μυστικό τον βοήθησε να δρασκελίσει την εκτατονταετία δεν μπορεί να μας αποκαλύψει.

Εμείς ευχόμαστε να ξεπέρασει το όριο της μακροζωίας των 106 ετών που μέχρι τώρα για το χωριό μας κατέχει η Καλοθανάσaina και να γιορτάσει και άλλες επετείους.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΑΜΟΙ

—Ο Γεώργιος Κων. Μώρης και η Βάγια Κατσαρού τέλεσαν τους γάμους τους στον Ιερό ναό Αγ. Αναστασίας Περισοπού. Κουμπάρος ο Νάκος Γεωργίου. Ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Διπλή χαρά. Ο Πέτρος και η Βασίλική Δημοπούλου απέκτησαν δυο χαριτωμένα κοριτσάκια, δίδυμα. Στους χαρούμενους γονείς και τους παππούδες Ταξιάρχη και Ρίτα, ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

—Και άλλα δίδυμα: Ο Παύλος και η Ελένη Τζώρα το γένος Τάκη Μαλεβίτση, απέκτησαν δύο χαριτωμένα αγοράκια. Τα ταίριασε καλά ο Παυτοδύναμος!

—Ο Απόστολος και η Αλέκα Κουκούλη (Φ. Τριανταφύλλου) απέκτησαν κοριτσάκι.

—Ο Κων. Κρίκελος και η Παρασκευή (Βιβή) Σπ. Χαμηλού (Λαμία) απέκτησαν κοριτσάκι. Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΠΕΝΘΗ

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ Ζ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ (1922-2007)

Μια ευγενική και ανεπανάληπτη μορφή, που ενσάρκωνε την ψυχική ευγένεια και καλωσύνη δεν θα ξαναβρεθεί πια κοντά μας.

Η Πατρούλα του μεγάλου ευεργέτη του χωριού μας Ζαχαρία

Πριόβολου (ΖΑΠ) που κι αυτή είχε κλείσει στην καρδιά της το χωριό μας, το αγάπησε και το βοήθησε με κάθε τρόπο, απεβίωσε στις 14.3.2007. Συγγενείς και φίλοι τη συνοδεύσαμε στο νεκροταφείο Ζωγράφου. Η πρωτότοκη κόρη της Μαρία Πριοβόλου - Παπαευαγγέλου την αποχαιρέτησε με τα ακόλουθα λόγια:

Η Κλεοπάτρα Ζ. Πριοβόλου γεννήθηκε στην Χαλκίδα στις 7 Φεβρουαρίου 1922, το γένος Χρήστου Πανταζόπουλου. Από τα μαθητικά της χρόνια αναδείχτηκε στην κοινωνία της Χαλκίδας ως πρότυπο μαθήτριας που ξεχώρισε με την όλη της αναστροφή, το ήθος και την φιλοπρόοδη έφεσή της. Αριστούχος στις γυμνασιακές σπουδές της και στην συνέχεια στην Αρσάκειο Παιδαγωγική Ακαδημία.

Με την κήρυξη του πολέμου, η Κλεοπάτρα στα 19 της χρόνια διασκελίζει το κατώφλι της δικής της οικογένειας έχοντας πλάι της τον Ζαχαρία Α. Πριόβολο. Μαζί του είχε την ευτυχία να γίνει μητέρα 5 παιδιών και να αγαπήσει ότι εκείνος αγαπούσε Το χωριό, τους συγγενείς και όλα τα μέλη της μικρής κοινωνίας της Καλοσκοπής. Αγάπησε και αγαπήθηκε! Στα δύσκολα χρόνια της τετράχρονης Κατοχής μικρομάνα η ίδια, φιλοξένησε και περιέθαλψε ανθρώπους καταδιωκόμενους και ξεριζωμένους από το χωριό. Και όταν ο ήλιος της ελευθερίας έδωξε τα σκοτάδια, η Κλεοπάτρα ανέπτυξε σαν σύζυγος, σαν μάνα, σαν γιαγιά, σαν προγιαγιά και κοινωνική εργάτις πλήρη δραστηριότητα, αγρύπνια, καταφύγιο για όλους όσους κατέφευγαν στη βοήθειά της, στην συμβουλή της, στην ηθική και πνευματική της συμπαράσταση.

Στα 47 της χρόνια γνωρίζει όσα δύσκολα φέρνει η χηρεία και η διαδοχή στην επιχείρηση αλλά και αργότερα τον θάνατο του μονακριβου γιού της Αριστείδη. Η Κλεοπάτρα, έζησε τις σπουδές και τους γάμους των παιδιών της και τα χάρισε πετυχημένους επιστήμονες, καλλιτέχνες, επαγγελματίες και οικογενειάρχες. Ανέθρεψε για δεύτερη φορά μάνα 11 εγγόνια και 9 δισέγγονα. Αντιμετώπιζε με ανδρείο φρόνημα τις δυσκολίες αλλά και με ευγνωμοσύνη όσα ευχάριστα της είχε χαρίσει και διαρκώς της χάριζε ο Θεός. Μέσα σε αυτή την ευτυχία εκοιμήθη εν ειρήνη την 14η Μαρτίου 2007.

ΚΟΥΛΑ ΣΦΕΤΣΙΩΡΗ (1916-2006)

Στις 22.12.2006 απεβίωσε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στο χωριό η Κούλα Σφετσιώρη, το γένος Χαραλάμπους Πασσαλή. Η αλησμόνητη Κούλα διακρινόταν για τις χριστιανικές της αρχές και πρόσφατα είχε χάσει τον αγαπητό σε όλους μας γιο της Μπάμπη που υπεραγαπούσε και η απώλειά του της στοίχισε πολύ.

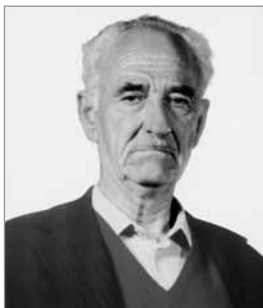
ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΙΩ. ΓΚΑΒΑΛΙΝΗ (1913-2007)

Απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη αιφνίδια και αφού συμπλήρωσε τα 95 χρόνια ζωής, η Παναγιού Γκα-

βαλίνη. Είχε γεννηθεί στο χωριό και παντρεύτηκε τον ηπειρώτη Γιάννη Γκαβαλίνη, από τους ωραιότερους βιολιτζήδες του χωριού μας. Μαζί του απέκτησε τέσσερα παιδιά, δύο από τα οποία σταδιοδρομούν ως επιχειρηματίες στη Θεσσαλονίκη και δυο στην Αθήνα. Διακρινόταν για την αγάπη της προς την οικογένεια και το περιβάλλον της. Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στη Θεσσαλονίκη στις 11.3.2007.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΧΑΜΗΛΟΣ
(1923 - 2007)**

Στις 8.1.2007 απεβίωσε στη Λαμία και ενταφιάστηκε στο χωριό ο Δημ. (Μήτσος) Χαμηλός.

Ο αξέχαστος Δημήτρης, είχε γεννηθεί στο χωριό και ήταν ένα από τα πέντε παιδιά του μπαρμπα Γιώργη, γνωστού με το παρατσούκλι "Βασιλόγιαννης" (Βασιλης - Γιάννης). Είχε παντρευτεί τη χωριανή μας Άννα Μαλιβίτση (Τσαρτσάλη) και από το γάμο τους απέκτησαν δύο παιδιά, το Γιώργο και τη Μίνα που στη συνέχεια τους έδωσαν τρία εγγόνια.

Έντιμος και πολύ εργατικός, δημιούργησε μια αξιόλογη επιχείρηση εμπορίας φυτών και λουλουδιών που εδρεύει στη Λαμία και σήμερα τη διατηρούν η γυναίκα του Άννα με το γιό της Γιώργο.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στην Καλοσκοπή και ενταφιάστηκε στη Σωτήρω.

**ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΑΧΛΑΔΑΣ
(1942-2007)**

Στις 25.2.2007 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στο Γ νεκροταφείο ο Λάμπρος Ε. Αχλαδάς. Ο Λάμπρος ήταν το πρώτο από τα τρία παιδιά του Ευθύμιου και της Αναστασίας Αχλαδά. Γεννήθηκε και έζησε στον Πειραιά και ήταν συνταξιούχος του Δημοσίου.

Ήταν παντρεμένος με την Καλλιόπη Καπετανάκη με την οποία απέκτησε τρεις κόρες και πέντε εγγονάκια. Ο Λάμπρος αγαπούσε την Κουκουβίστα διότι είχε πολλά βιώματα από το χωριό γι' αυτό και την επισκεπτόταν συχνά. Ήταν εξαίρετος οικογενειάρχης.

**ΗΛΙΑΣ ΜΠΟΥΡΤΣΑΛΑΣ
(1927-2007)**

Έφυγε ξαφνικά και απροσδόκητα, για το αιώνιο ταξίδι ο συνταξιούχος συγχωριανός μας Ηλίας Μπουρτσάλας. Καταγόταν από αγροτική οικογένεια, από το χωριό Δαμάστα Φθιώτιδος και με το δικό μας χωριό συνδέθηκε ύστερα από το γάμο του με την Άννα Δημητρίου Χαμηλού με την οποία απέκτησαν δύο αγόρια και είχαν εγκατασταθεί στη Λαμία.

Ήταν λάτρης του χωριού και ο αιφνίδιος θάνατός του βύθισε στο βαθύ πένθος την οικογένειά του και όλους εμάς που τον γνωρίζαμε. Στους οικείους του ευχόμαστε συλλυπητήρια.

**ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
(1930-2007)**

Στις 6/3/2007 απεβίωσε στο Ριζόμυλο Βόλου ο Παντελής Παπανικολάου. Ήταν γιος του Παναγιώτη Παπανικολάου (από το σόι του Παπαγιάννη) που είχε εγκατασταθεί στο Βόλο και ήταν ο πιο πιστός συνδρομητής της εφημερίδας μας. Ο αποβιώσας είχε φτιάξει το νοικοκυριό του στο Ριζόμυλο, είχε τρία αξιόλογα παιδιά.

**ΜΝΗΜΗ ΑΝΔΡΕΑ ΡΑΠΤΗ
(ΣΑΛΤΑΠΙΔΑ)**

Πάνε χρόνια που δεν έχουμε κοντά μας τον λεβεντόκορμο Ανδρέα Ράπτη, γνωστό σε όλους μας με το προσωνύμι «Σαλταπίδας» (σάλτο - πήδημα).

Ο αξέχαστος Σαλταπίδας ήταν ανοιχτόκαρδος και κεφάτος άνθρωπος. Διασκεδαστικός, παρών σε γλέντια και εκδηλώσεις, κυρίως σε γιορτές και γάμους που συνοδεύονταν με φαγητό, τραγούδι και χορό. Βοσκούσε το καλοκαίρι το κοπάδι του στο Μακρυλάκωμα και πολλές φορές φιλοξενούσε τα μανάρια των φίλων του και αν κανένα από αυτά φαινόταν καλοθρεμμένο «γλιστρούσε(!) σε γκρεμό». Οι φίλοι του γνώριζαν το μυστικό του Ανδρέα και όταν το κοπάδι του περνούσε το φθινόπωρο από το χωριό για τα χειμαδιά, ξεμονάχιαζαν κάποιο λαχταριστό αρνί και πολλές φορές όταν το έψηναν καλούσαν και τον Ανδρέα στη διασκέδαση. Κι εκεί γινόταν η αποκάλυψη και εξομολόγηση των μυστικών τους και τότε αγκαλιάζονταν με αδελφική χαρά και έντονη συγκίνηση. Έτσι διασκεδάζαν εκείνη την εποχή.

Θυμηθήκαμε τον πολύ γραφικό και περήφανο χωριανό μας με την ευκαιρία που η κόρη του Γαρουφαλιά Χαμηλού μας έδωσε τη φωτογραφία του και να ευχηθούμε στο γιο του Θανάση να αναρρώσει γρήγορα από την αρρώστεια που τον κρατάει καθηλωμένο στο κρεβάτι, στην Καλοσκοπή.

Τι εστί παράδεισος

Νίκος Ι. Δανιήλ

Η μικρή ιστορία που θα σας αφηγηθώ σήμερα, ίσως νομίσει κάποιες πως είναι αποκύημα της φαντασίας μου, αλλά, να! σας ορκίζομαι, να με κόψει η Παναγία, είναι ως πέρα αληθινή. Συνέβη στο χωριό μας την Κουκουβιστα το 50 ή το 51, τότε που ακόμα ήμουν παιδάκι στα δώδεκα, αθώο, άπραγο κι αμάλλαγο.

Μέχρι τότε, όσα ήξερα για τον Παράδεισο, θα τάχα ακούσει από κάποιο δάσκαλο –δεν θυμάμαι αν ήταν ο κ. Χασιακός, ο κ. Αποστολόπουλος ή ο «Σκουλικής»– και από τον παπά του χωριού, τις Κυριακές που ανέβαινα στον «απάνω κόσμο» να πάω στην εκκλησία, όπου, ειρήσθω εν παρόδω, απολάμβανα και την έξοχη ψαλμωδία του καλού μου φίλου και συμμαθητή του Τάκη του Σαή.

Είχα δε εδραιωμένη την πεποίθηση, ως τότε, πως ο Παράδεισος, καλά και ντε, βρίσκεται ψηλά στον ουρανό, κρυμμένος μέσ' τ' αστέρια.

Όλα αυτά ανατράπηκαν ένα καλοκαιριάτικο σούρουπο... Και να, πως!

Κάποιος βοσκός κίνησε απ' το Λιθόπυργο, μ' ένα κοπάδι γίδια κι αφού τά πέρασε από Τραμπάλες και Βουρλάμ', έφτασε στο χωριό. Θα τα πήγαινε ψηλότερα, σε άλλα βοσκοτόπια. Προτού να προχωρήσει, έκανε μια δυσάρεστη ανακάλυψη: Τού 'λειπε μια λιάρα γίδα! Κάπου ξέμεινε...

Αναστατώθηκε ο καφερός κι

άρχισε να χλίβεται.

— Αχ, τι "αυτόνο πούπαθα, ορέ πατριώτες! θα πλαντάξω!

— Τι έπαθες, μπάρμπα; ρώτησαν οι χωριανοί.

— Πάει η κατσ'κούλα μ', τ'ν έχασα! Κι ήταν η πιο γαλάρια... μαλτέζα, για να με καταλάβιτι. Κι όμοσορφ' σκουλαρικάτη!

— Μην κάν'ς έτσο! Ιμείς θα σι βουηθήσουμι να τη ματαβρείς! Έχ' κ'δούν';

— Αμ' πώς, δα! Κοτζάμ τσιουκάν'....

Συγκροτήθηκαν αμέσως ομάδες χωριανών – ανάμεσά τους κι εγώ– κι όλοι μας κάναμε σιακάτω, αναζητώντας τη γίδα. Θα πηγαίναμε κόντρα στις μεριές που πέρασε το κοπάδι, σύμφωνα με τις υποδείξεις του τσοπάνη.

Ροβολήσαμε απ' τα μαγαζιά κατά τη Μότσιω. Ήταν απογοιματάκι...

Δίπλα μου περπάταγε μια όμορφη νεαρή κοπέλα, θάταν στα είκοσι... Καθώς στρίβαμε στο σπίτι του Καμπέτσου, κατηφορίζοντας προς το σπίτι του Κόλλια, η καρδιά μου άρχισε να σφίγγεται. Και ξέρετε γιατί; Να σας εξηγήσω. Είδα τη θειά την Κόλλιαйна (θαρρώ Όλγα τη λέγανε) να στέκεται στην πόρτα της. Για μένα –αλλά και για πολλούς άλλους– ήταν πάντα μια απειλή, ένα σκέτο βασανιστήριο! Είχε μανία, η συχωρεμένη να ορμάει σε αγόρια και κορίτσια που περνούσαν από 'κει και να τα γαργαλάει ανελέητα! Οι πα-

λιότεροι θα πρέπει να το θυμούνται. Ευτυχώς, όμως, κείνη τη μέρα, δεν ξέρω γιατί, δεν μας όρμησε. Φτηνά τη γλιτώσαμε.

Ακολουθώντας το δρόμο από τα Καρφέικα, προς το ισκιερό όσο και γλυστερό καλντερίμι και πιο κάτω, στα Καλοθανασείκα, φτάσαμε και περάσαμε το γιοφύρι, στους δυο μύλους. Η κατσικά πουθενά!

Εκεί στο δίστρατο τ' Αη Γιώργη, κάτω απ' το χωράφι τ' Αγγελή, οι ομάδες αναζήτησης χωρίστηκαν. Οι πλειότεροι τραβήξανε για Τομπρούκι, Κάτω Βουρλάμι, Κούτσουρα, Τραμπάλες. Δυο τρεις ακόμα κι εγώ ο δωδεκάρης, με το κορίτσι των είκοσι, έλαχε να πάμε κατά την Κώστη, το Πάνω Βουρλάμι και τον Αη Νικόλα από τη Λειρίτσα;

Κάτω απ' τον Αη Νικόλα, ο δρόμος, θυμάμαι είχε ψηλούς πέτρινους όχτους στο μπόι μου, που μούκρυσαν τ' αμπέλια και τα χωράφια. Οι δυο τρεις άλλοι της παρέας μας είχανε απομακρυνθεί. Κόντευαν κι όλα να φτάσουν πέρα, στη στροφή για την Κάνιανη.

Άρχισε να πέφτει η νυχτιά. Μύρια τ' αστέρια στήσανε ουράνιο χορό. Κι ένα φεγγάρι, χρυσαφένιο, ολόγιομο, αχνογράφησε πάνω από τα Δυο Βουνά.

Βαδίζαμε με το κορίτσι πλάι πλάι, σ' εκείνο τον πέτρινο δρόμο με τη σκόνη και τις λακκούβες. Και μου λέει, σε μια στιγμή, όπως κοντοστάθηκε:

— Προχώρα λίγο παρακεί, αλλά μην απομακρύνεσαι. Να σε βλέπω! Σκιάζομαι τη νύχτα.

— Πάμε παρέα, είπα και του λόγου μου με αφέλεια.

— Χαζούλη, προχώρα, κάμε ό,τι σου λέω! Έχω μια δουλειά... είπε και μου ανακάτωσε το κοκκοράκι των μαλλιών μου με το απαλό της χέρι.

Προχώρησα, απορρημένος, πέντε βήματα και στάθηκα. «Μπα, τι σοί δουλειά έχει;» αναρωτήθηκα το ζών.

Μέσα στο σύθαμπο δεν έβλεπα καλά. Το φεγγάρι, καλό και άγιο, ήταν στην αρχή της φέξης του...

Ο καλός Θεός, όμως, που μας ψυχοπονάει, σκέφτηκε να μας βοηθήσει. Γι' αυτό μας έδωσε και την ακοή.

Όπως έβλεπα τη σκοτεινή φιγούρα του κοριτσιού, γερτή και τσιτσελωτή, αλλά συνάμα τόσο μυστηριακή, ήχησε στ' αφτιά μου ένας ήχος παράξενος, πρωτόγνωρος, οξύς, συριστικός, μακρόσυρτος: «Τζρρρ!»

Τι ήχος, θεέ μου, κι αυτός! Ξεροκατάπια. Πρώτη μου φορά ομολογώ, πως ξεροκατάπινα ακούγοντας τέτοιο ήχο. Μέχρι τότε άκουγα τακτικά τον ήχο από τις γίδες μας, όταν κατούραγαν, ακόμα και τον δικό μου.

Αλλά, ποτέ, μα ποτέ δεν ξεροκατάπια... Ένωσα κάτι παράξενο να με κυριεύει, ένας δαίμονας, μια τρεμούλα. Η καρδιά μου κλώτσαγε. Μα τι έπαθα τέλος πάντων; Φαντάστηκα έναν αφρισμένο καταρράκτη να πέφτει σαν εκείνον κοντά στη Στρώμη να σας δώσω να καταλάβετε...

Το κορίτσι, αθώο κι απονήρευτο, συνέχιζε το βιολί του, αλλά με αργότερους ρυθμούς, τζρ! τζρ! τζρ! – με διακοπές και ξεκινήματα – μέχρι που σταμάτησε και σηκώθηκε.

Σκιάχτηκε και ήρθε κοντά μου. Εμένα, στο μεταξύ μου είχε σηκωθεί κάγκελο η τρίχα, στο ανακατεμένο κοκκοράκι των μαλλιών μου.

— Πάμε τώρα, μου είπε κλωσυνάτα, καθώς μ' αγκάλιαζε και με φιλούσε στο μάγουλο.

Τι τόθελε το αγκάλιασμα τούτη την ώρα; Δεν μας έφτανε ο ήχος, έπρεπε δηλαδή να έχουμε και την αφή; Αχ, Θεέ μου!

Γιατί θα πρέπει εδώ να διευκρινίσω πως το κορίτσι φόραγε ένα απλό τσιτάκι και καθώς μ' αγκάλιαζε σφιχτά, εμένα, άθελά μου, η μούρη μου χώθηκε στον πλούσιο και παραδεισένιο κόρφο της. Και ήταν ζεστά, απαλά και μυρωδάτα εκεί μέσα, τι να σας πω! Χάθηκα, τρελάθηκα, παλάβωσα ο έρμος! Από την ταραχή μου, δεν έβλεπα που πατούσα. Τρέκλισα, τσάκισα το ποδάρι μου σε μια κοτρώνα και λίγο έλειψε να φάω τα μούτρα μου.

— Τι έπαθες; Γιατί δεν προσέχεις;

— Προσέχω..., είπα βραχνά. Η φωνή μου ξαφνικά είχε χοντρύνει.

— Άκουσες μήπως κανένα βέλασμα;

— Σαν τι βέλασμα;

— Μπέεε... Για τη γίδα δεν ψάχνουμε;

— Α, ναι, βέβαια. Βέλασμα, όχι. Δεν άκουσα.

Ωχ, αδερφέ! Ποιος νιαζόταν τώρα για μια παλιόγιδα. Εδώ, μέσα μου, σε όλο μου το είναι, είχε ξεκινήσει για πρώτη φορά μια επανάσταση, γλυκιά μα τόσο γλυκιά! Ήταν κάτι σαν εγερτήριο σάλπισμα, σαν ονειρεμένο ξύπνημα.

— Κρυώνεις; ρώτησε το κορίτσι. Εσύ τρέμεις.

Δεν απάντησα. Τι να πω και πως να το εξηγήσω, που κι εγώ δεν ήερα!

— Ας μηνπάμε άλλο πέρα ξανάπε σε λίγο του κορίτσι. Ας γυρίσουμε στο χωριό, ξέρεις τη νύχτα αγριεύομαι. Έλα, βάδιζε εδώ σιμά μου... Άλλο που δεν ήθελα.

— Πάμε, ας ψάξουν άλλοι για τη γίδα, εμείς πάντως προσπαθήσαμε, είπα.

Πήραμε το δρόμο της επιστροφής αμίλητοι.

Δεν ξέρω τι σκεφτόταν το κορίτσι, όση ώρα περπατούσαμε.

Δεν ξέρω, ως τα σήμερα, ποιο ήταν αυτό το κορίτσι. Αν εκείνο ξέρει –κι αν θέλει– ας μας το πει, για του λόγου το αληθές, όχι πως είμαστε περίεργοι.

Εκείνο που εγώ ξέρω είναι πως εκείνη τη νυχτιά, κάτω από τα θεϊκά μάτια –τ' αστέρια– του κουκουβιστιανού ουρανού, άνοιξε τις σελίδες του ένα άλλο άγνωστο σ' εμένα βιβλίο γνώσεων και ενδιαφερόντων. Ευχάριστα συναισθήματα πλημμύριζαν την καρδιά μου, καθώς, εντελώς

Ιστορικές Εκδόσεις

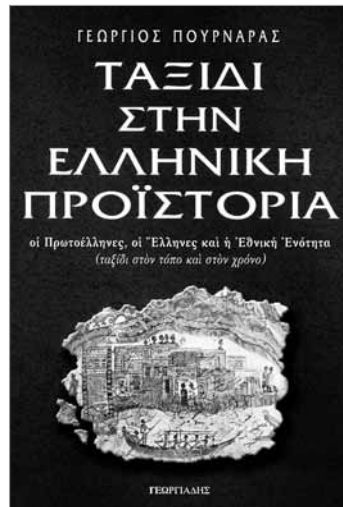
Γ. Πουρνάρα: ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ

γράφει ο Γιώργος Χασιακός

Επιτυχής ο τίτλος του βιβλίου, για ένα ταξίδι στην ελληνική προϊστορία, που διήρκησε εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Ο υπότιτλος δείχνει πώς οι Πρωτοέλληνες και οι Έλληνες επεσφράγησαν την εθνική τους ενότητα μέσα στον τόπο, όπου έζησαν εδώ κι 600 χιλιάδες χρόνια.

Γνωστός ο συγγραφέας του βιβλίου από τη δραστηριότητά του ως Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Παρνασιδίων εδώ και 13 χρόνια, που αγωνίζεται με πάθος για την προβολή και ανάπτυξη αυτού του ιστορικού χώρου.

Το αξιόλογο βιβλίο του, αξίζει να το διαβάσουν οι όπου γης συν-Έλληνες. Ο συγγραφέας παρουσιάζει συνοπτικά την προϊστορία μας από τα μυθολογικά χρόνια του Δευκαλίωνα και της Πύρρας, οι οποίοι, μετά το μεγάλο προϊστορικό κατακλυσμό, ίδρυσαν το γένος των Ελλήνων ψηλά στην κορυφή Λυκώρεια του Παρνασσού. Ηγέτης του γένους αυτού υπήρξε ο γιος του Δευκαλίωνα, ο Έλληνας. Το γένος αυτό ακολούθησε την ιστορική πορεία του, ανεγείροντας αρχαίους καλλιμάρμαρους ναούς και αθάνατα μνημεία τέχνης. Μερικά απ' αυτά είναι ο ναός του Απόλλω-

να στους Δελφούς, με το Ξακουστό Μαντείο και την Πυθία, ο Παρθενώνας της θεάς Αθηνάς, ο ναός του Ποσειδώνα στο Σούνιο, του Δία στην Ολυμπία και πολλά άλλα.

Στο βιβλίο του ο κ. Πουρνάρας αξιολογεί τα ιστορικά γεγονότα και προβάλλει τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό, που η Ελλάδα υπήρξε η κοιτίδα του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού.

Ο συγγραφέας χρειάστηκε πολύ χρόνο για τη συγκέντρωση και την αξιολόγηση όλου αυτού

του ιστορικού υλικού, όπως δείχνει η πλούσια βιβλιογραφία, που παραθέτει στο βιβλίο του. Οι πολλές εικόνες και οι χάρτες συμπληρώνουν την αρτιότητα της έκδοσης και οι αναγνώστες ενημερώνονται απόλυτα.

Με την πάροδο των χιλιετιών το γένος των Ελλήνων, αν και κινδύνεψε από πολυάριθμες επιδρομές βαρβαρικών φύλων, κατάφερε να επιζήσει μέχρι σήμερα και να δημιουργήσει την Εθνική Ενότητά του.

Εκφράζω θερμά συγχαρητήρια στον κ. Πουρνάρα για την έκδοση και του εύχομαι υγεία, για να μας χαρίζει κι άλλα παρόμοια έργα.

Υ.Γ. Απορίας άξιον είναι γιατί ο συγγραφέας δεν έγραψε το βιβλίο του με το μονοτονικό σύστημα, που εφαρμόζεται εδώ και 30 χρόνια μ' επιτυχία.

Η μετεξέλιξη στη γλώσσα είναι αναγκαία. Από την αρχαία ελληνική περάσαμε στην καθαρεύουσα, μετά στη δημοτική κι εξελίχτηκε στο μονοτονικό σύστημα που εφαρμόζει με επιτυχία ο ελληνικός τύπος και όλα τα εκδιδόμενα έντυπα, όπως και η εφημερίδα της Ομοσπονδίας «Φωκική Αμφικτυονία».

αθέλητα λόγω ανώμαλου δρόμου, παραπάταγα κι όλο ακούμπαγα πότε εδώ, πότε εκεί, εκείνη τη μαγεμένη αγνή, κόρη. Τότε αναποδογύρισαν οι πεποιθήσεις μου, για το τι εστί παράδεισος. Και πίστεψα ακράδαντα, πρώτον, ότι ο παράδεισος δεν είναι

μόνον στον Ουρανό αλλά ενίοτε μεταφέρεται και επί γης, δεύτερον ότι συντίθεται από «λεπτομέρειες» απλές, μικρές, ασήμαντες, διαφορετικές για τον καθένα μας και, τρίτον και σημαντικότερον, ότι σ' αυτόν μπορεί να σ' οδηγήσει ακόμα κι ένας δαίμο-

νας που σε κυρίεψε. Επιτέλους, είχα βρει τον Παράδεισό μου. Μόνο που έμεινα γι' αρκετό καιρό απόξω. Ήταν, βλέπετε, τόσο μεγάλος, ώστε άργησα να βρω και την Πύλη του...

Α, κοντολογής, η γίδα η Μάλτζα βρέθηκε. Μην ανησυχείτε.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια από την 1η Μαρτίου 1997 που λείπει από κοντά μας ο **Χρήστος Μαλεβίτσης**. Η **Εθνική Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών** τίμησε τη μνήμη του με εκδήλωσή της στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων. Τη Δευτέρα 22 Ιανουαρίου 2007. Εκλεκτοί ομιλητές στην κατάμεστη από ακροατές «Αίθουσα Τρίτη», του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων. Ο κ. **Δημ. Αγγελής**, διδάκτωρ Φιλοσοφίας, ο κ. **Σταύρος Γιαγκάζογλου**, διδάκτωρ Θεολογίας καθώς και ο πρόεδρος της εταιρείας **Β. Βιτσαξής**, αναφέρθηκαν στην πολύτιμη συμβολή του αείμνηστου Χρήστου στον Ελληνικό Πολιτισμό με το πολυεπίπεδο έργο του: Έργο λογοτεχνικό, φιλοσοφικό και μεταφραστικό. Ο ποιητής κ. **Θανάσης Παπαθανασόπουλος**, απήγγειλε ποίημά του με τίτλο «**Χρήστος Μαλεβίτσης**».

Επίσης αφιέρωμα μιας σελίδας με τίτλο «Πηγή ζωής ο Ελληνικός Λόγος» έκανε η εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» στις 3 Μαρτίου 2007, με σχόλια του δημοσιογράφου **Γιώργου Βιδάλη**.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

Κι αν άλλοι στοχάστηκαν πιο βαθιά,
γλυκύτερα κανείς δεν διηγήθη.
Με του αρτίου λόγου σοι τα ελληνικά
πιο λυρικά φωτίστηκαν οι μύθοι.

Τώρα στις Άνω Ελλάδας σου το φώς
στης Πέρα Γκιώνας τα ερόσνια χρόνια,
"εν ετέρα μορφή" και πιο σοφός
της Ύπαρξη του θα συμπονάς αιώνια.

Στις μαύρες εσοχαιές της σα φρουρός
κι έξω απ_ τον έλεγχο του πεπρωμένου,
θα στέκεις ο αγραυλών σηματοφώρος
δοξάζοντας το Όν με θρήνο και αίνο.

Βαγία Αίγινας, Λαμπρή 27-4-1997

Από την ποιητική συλλογή «**ΑΕΝΑΟΝ ΠΑΡΟΝ**» του **Θ. Παπαθανασόπουλου**, απαγγέλθηκε από τον ίδιο, στην εκδήλωση που είχε οργανώσει η **Εθνική Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών** με θέμα το έργο του **Χρήστου Μαλεβίτη**, στις 22.1.2007.

Από αριστερά ο μικρός Βασιλ. Χασιακός, ο Παπαριστείδης, ιερέας Στρώμης, πίσω του ο Νίκος Χασιακός, η Καλιόπη Μαυριά και η αδελφή της Νίτσα Κόλλια, ο Μητροπολίτης Αμφισσας, ο Κώστας Αντωνίου και πίσω του ο Γεώργιος Πριόβολος, η Νίτσα Κόλλια, οι ιερείς Μαυριάς και ο Παπαγιάννης Χασιακός και μια φιγούρα άγνωστη.... (Φωτογραφία του 1938, από το αρχείο του Γιώργου Αριστ. Πριόβολου)

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
448 Γκιουλμπαξιώτη - Τσίγα Βάγια	18	489 Ράπτη Λίνα στη μνήμη του συζύγου της Ευσταθίου Ράπτη	100
449 Δελαπόρτα - Αντωνίου Ελλη στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Φ. αντωνίου	10	490 Στρατούλη - Τσιρώνη Ιωάννα στη μνήμη των γονέων της Στέργιου & Ευθυμίας & νύφης της Ελένη	30
451 Χασιακού Φρόσσω	50	491 Τσιρώνη Ανθούλα στη μνήμη των γονέων της Στέργιου & Ευθυμίας & νύφης της Ελένη	30
452 Χασιακού Νάσα	50	492 Τσιαμπά Μαρία του Δημητρίου	30
453 Καραγιάννη Πόλυ	50	493 Πλατανιάς Γεώργιος Αλεξ.	32
455 Οικ. Θεοχάρη Κων/νου	34	494 Τσιαμπάος Ιωάννης	30
456 Ραπτόπουλος Γεώργιος Θεμ.	20	495 Ακτίδου Μαρία	50
457 Ραπτόπουλος Δήμος Θεμ.	20	496 Αυγερινός Γεώργιος Νικ.	15
458 Ράπτης Δημήτριος Ευσταθ.	20	497 Τσολάνας Τριαντάφυλλος	10
459 Κυριαζής Κώστας Νικ.	20	498 Χαμηλός Κων/νος Ιωαν.	15
460 Τσονάκα - Ραπτοπούλου Κατίνα	20	499 Τομαράς Παναγιώτης του Γεωργίου (συνταξ/χος) ..	20
462 Γκαβαλίνης Γιώργος Ιωαν, (Θεσ/νίκη)	50	500 Τσολάνας Ευάγγελος	20
463 Γκαβαλίνης Ευθύμης Ιω. (Θεσ/νίκη)	50	501 Δανιήλ Νικόλαος του Γεωργίου	50
464 Μώρης Γεώργιος Παναγ. (Θεσ/νίκη)	20	502 Αυγερινός Κων/νος	20
465 CARAS DESPOINA (Η.Π.Α.)	30	503 Αυγερινός Νικόλαος Χαρ.	15
466 Χατζάκου Καίτη (ΜΕΒΓΑΛ Θεσ/νίκη)	60	504 Δανιήλ Μαργαρίτης Ιωαν.	10
467 ΑΦΟΙ ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗ Α.Ε.	150	505 Δανιήλ Ιωάννης Μαργα.	20
469 Βοχτσαλίδης Παναγιώτης	7	506 Χαμηλός Νικόλαος Βασ. στη μνήμη της συζύγου του Αικατερίνης	20
471 Έφορος Γεώργιος & Αθανασία	50	507 Πολίτης Μιχάλης	30
472 Μάρρα - Αλεξίου Αλεξανδρή στη μνήμη των γονέων της Ευθυμίου & Αικατερίνης Αναγνώστου & του θείου της Ηλία Μώρη	50	508 Λευκαδίτης Χρήστος Στη μνήμη Φαρασοχρήστου ..	50
473 Τσιριμώνος Λεμονής του Γ.	20	509 Αυγερινός Βασίλειος	20
474 Κωστούρου Ελένη Αθ.	20	510 Χαμηλού Ζωή	20
475 Πλατανιάς Γεώργιος του Γεωργ.	20	511 Κατσανιώτη Βιβή (Η.Π.Α.) & τζένη στη μνήμη των γονέων της Ηλία & Κούλας Καστανιώτη	120
476 Μαντζιός Αθανάσιος του Γ.	20	512 Βασιλείου Γιάννης Νικ. στη μνήμη των γονέων του	60
477 Λευκαδίτης Παναγιώτης	30	513 Κυριαζής Αθανάσιος	20
478 Κουφός Κων/νος του Δημ.	20	514 Κυρίτσης Δημήτριος Νικ.	20
479 Κουφός Δημήτριος του Κων/νου	20	515 Κόλλια Μαρία στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου Κόλλια	50
480 Σίμος Αλέξανδρος στη μνήμη Νικολάου Τριανταφυλλόπουλου	25	516 Κολλύρης Ευθύμιος Νικ.	100
481 Ματθαίου Ευθύμιος Χαρ.	50	517 Γεωργίου Κώστας του Γεωργίου	30
482 Ραπτόπουλος Αθανάσιος Ζαχ.	30	518 Καλοβруνά Σούλα	20
483 Τούμπας Λουκάς Ευθυμ.	20	519 Βασιλείου Βασίλης Γ.	20
484 Τούμπα Μαρία Ευθυμ.	20	520 Κολλύρης Γεώργιος του Νικ.	20
485 Τσιρώνης Βασίλης Γεωργ.	20	521 Δήμου Παναγιού στη μνήμη του συζύγου της	30
486 Καλόγερος Αργύρης	20	522 Λευκαδίτης Θεοφάνης	20
487 Καλόγερος Ιωάννης	30		
488 Καλόγερος Γεώργιος	10		

523	Ξαφάκη Λευκαδίτου Μαρία	10	556	Ράπτης Νικόλαος Παναγ.	20
524	Ρούλιος Κων/νος	20	557	Ράπτου Μαρία Νικ.	10
525	Πασσαλή Ευαγγελία του Ιωάννη	20	558	Καμπάνης Ιωάννης	30
526	Αφέντης Ανδρέας	30	559	Τσούτσουρα Χρυσούλα	20
527	Χαμηλός Δημήτρης	30	560	Τομαρά Παναγιώτης & Κατερίνα	20
528	Τσίγα Παρασκευή στη μνήμη συζύγου της Ευθυμίου αδελφών της & γαμπρού της Κυριάκου Γκιουλμπαξιώτη	40	561	Τομαρά Κωνσταντίνα & Γαρυφαλλιά	20
529	Καλαφάτη - Δημοπούλου Ευτυχία (Η.Π.Α.) στη μνήμη της αδερφής της Αφροδίτης Μερτζάκη	70	562	Ράπτης Ιωάννης	20
530	Δημοπούλου Ρίτα συζ. Ταξιάρχη	20	563	Βλάχος Παναγιώτης Κ.	20
531	Σπέντζου Αλέκα στη μνήμη του πατέρα της Παναγ.	16	564	Ναθαναήλ - Βλάχου Ρίτσα	20
532	Σπέντζου Άννα στη μνήμη συζύγ. της Παναγιώτη	16	565	Καλοσκοπίτης	50
533	Κογγόρη Αθανασία	20	566	Αλεξίου Φιλίτσα στη μνήμη του συζύγου της Δήμου (10ετία)	50
534	Δρακωνάκη Ιωάννα στη μνήμη των γονέων της Δήμου & Γεωργίας αδερφή της Αφροδίτης & γαμπρού της Δημητρίου Τρίγκα	20	567	Τούμπας Ιωάννης του Κωνσταντίνου	50
535	Βλάχος Παναγιώτης του Ευαγ.	20	568	Κομνάκος Δημήτριος	20
536	Νταλίπη - Βλάχου Αθηνά	20	569	Τσιρώνης Ευάγγελος	30
537	Κολλύρης Γεώργιος	30	570	Τσιρώνη Ιωάννη (Αυστραλία)	30
538	Ζούγρος Νικηφόρος	50	571	Οικ.Τσιρώνη Βασιλείου (Η.Π.Α.)	30
539	Βλάχος Ιωάννης Κων/νου	5	572	Κουφού Χρυσούλα μνήμη γονέων & συζύγου της	10
540	Τσίγας Ευάγγελος του Κων/νου	30	573	Λιάμπου - Λίτσου Βασιλική	20
541	Τσιριμώνας Κων/νος	50	574	Κόλλιας Κώστας & Ανθούλα στη μνήμη των γονέων τους Ζαχαρία & Κούλας Κόλλια	100
542	Τριανταφύλλου Ηλίας	20	575	Ραπτόπουλος Ζαχαρίας	50
543	Μώρη Νικόλαος - Αφροδίτη & Γιώτα (Στρέτη)	50	576	Ραπτοπούλου Αναστασία	50
544	Μώρη Αφροδίτη στη μνήμη της μητέρας της Πηνελό- πης & αδελφού της Γιάννη Κουφού	20	577	Τσιρώνης Βασίλειος Δημ. στη μνήμη των γονέων του Στέργιου & Ευθυμίας & συζύγου του Λένας	20
545	Χριστοφόρου Νίκη του Παναγ.	12	578	Τούμπας Αθανάσιος του Ευθυμίου	20
546	Μαρκάτου - Βλάχου Δήμητρα	25	579	Αντωνίου Αθανάσιος Φωτ.	10
547	Βλάχος Κων/νος Φ.	20	580	Αντωνίου Φώτης Αθ. (Θεσ/νίκη)	10
548	Μώρης Γεωργίας του Νικ. στη μνήμη της γιαγιάς της Πηνελόπης Κουφού	50	581	Τριανταφύλλου Φίλιππος	20
549	Τριανταφύλλου Ευθύμιος του Ανδρ.	20	582	Κατσανιώτη Γιώργος & Δέσποινα	30
550	Μαλιβίτσης Παναγιώτης στη μνήμη της αδελφής του Κούλας Μουζάκη	30	583	Οικ. Κατσανιώτη Νικολάου	25
551	Ραπτοπούλου - Κωστή Σοφία	40	584	Χαμηλός Βασίλειος Παναγ.	50
552	Κωστής Γεωργάκης	40	585	Καλονοσκοπίτσα	100
553	Οικογ. Αικατερίνης Δημ. θεοχάρη στη μνήμη Νικολάου Τριανταφυλλοπούλου αντί στεφάνου	50	586	Μόνικα Κυριάκος & Μίνα στη μνήμη των γονέων Δή- μου & Γεωργίας Κόλλια	20
554	Αντωνίου Χαράλαμπος & Μαρίκα	50	587	Σιαφάκα Ελένη	100
555	Αντωνίου Νικόλαος του Δημ.	20	588	Αλεξανδρής Κώστας	26
			589	Μοσχονησιώτη Κωνσταντίνα	20
			590	Τούμπας Θανάσης	20
			591	Πολυχρονιάδης Στέλιος	20
			592	Μπάνου Μπουκουβάλα Ευθυμία στη μνήμη των γονέων της, συζήγου της	

Ευαγγέλου & αδελφού της Παναγιώτη	50	627	Μώρης Γεώργιος του Κων. στη μνήμη της μητέρας του Δήμητρας	30
593 Δανιήλ Θεοδοσία	20	628	Σαριτζόγλου - Μώρη Ανθούλα στη μνήμη της μητέρας της Δήμητρας	20
594 Χαμηλός Ανδρέας Θ.	20	629	Νισυραίου Νίτσα	20
595 Φερμάνογλου Μάρθα	20	630	Μεμένιος Ηλίας στη μνήμη των γονέων & του αδελ- φού του Νικολάου	10
596 Φερμάνογλου Γιώργος Ν.	20	631	Μεμένιος - Καραϊσκού Αθανασία στη μνήμη των γονέ- ων της & του αδελφού της Νικολάου	20
597 Κογγόρη Θάλεια	20	632	Αντωνίου Μαρία στη μνήμη του συζύγου της	10
598 Σφετσώρης Τάκης στη μνήμη της μητέρας του Κού- λας & αδελφού του Μπάμπη	60	633	Παπαδόπουλος Μιχ.	20
599 Κωστούρος Αθανάσιος του Αγγελή	40	634	Μπακογιάννης Κώστας	20
600 Βλάχου Χρύσα Νικ.	10	635	Τούμπας Γιάννης Κων.	15
601 Βλάχος Απόστολος Ηλίας	50	636	Τσόχλα Ασημίνα	25
602 Βλάχου Κούλα στη μνήμη του συζύγου της Ηλία Απ. Βλάχου	30	637	Χαμηλού Μαρίνα Ιω. στη μνήμη των αδελφών της	30
603 Κωστούρος Ιωάννης Ν. στη μνήμη της συζύγου του Αικατερίνης	50	638	Κόλλια Μαρίτσα Γεωργίου στη μνήμη Γ. Λάιου	30
604 Κωστούρος Νικόλαος Ιωάν. στη μνήμη της μητέρας του Αικατερίνης	25	639	Κόλλιας Ταξιάρχης Γεωργ.	20
605 Κωστούρου Μάγια στη μνήμη της μητέρας της	25	642	Γκαβαλίνης Ευθ. (Θεσ/νίκη) στη μνήμη της μητέρας του Παναγιώτα	50
606 Κωστούρος Χαράλαμπος Νικ.	30	643	Γκαβαλίνης Γ. (Θεσ/νίκη) στη μνήμη της μητέρας του Παναγιώτα	50
607 Κωστούρος Παναγιώτης Χαρ.	20	644	Καλαϊτζίδου Γαρυφαλιά - Τομαρά (Θεσ/νίκη)	50
608 Τζαμτζή Παρασκευή στη μνήμη του συζύγου της Ανδρέα	50	645	Ανδρεάδη Ευαγγελία - Τομαρά (Θεσ/νίκη)	20
609 Τζαμτζής Νικόλαος Ανδρέα	50	646	Καπάνταη Καλομοίρα - Τομαρά (Θεσ/νίκη)	20
610 Βλάχος Γεώργιος Παναγ.	50	647	Ανδριτσόπουλος Παναγιώτης (Θεσ/νίκη)	20
611 Παπαδοπούλου Τσόχλα Γιώτα στη μνήμη Βασ. Σφετσώρη	50	648	Αχλαδάς Φραγκίσκος του Δημ.....	22
612 Τσόχλα Γωγώ	30		Πριόβολος Νικόλαος του Λουκά	20
613 Μουστάκα Παρασκευή στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου	40		Στη μνήμη του Λάμπρου Ευθυμίου Αχλαδά:	
614 Γκούρας Δημήτριος	20		Τα πρώτα ξαδέφφια:	
615 Ποταμίτη Αθανασία	10	649	Λάμπρος Αχλαδάς του Ζήση	20
616 Τσίνας Κων/νος (Καρδίτσα)	15	648	Φραγκίσκος Αχλαδάς του Δημητρίου	22
617 Ματθαίου Αλέξανδρος Γ.	20		Στη μνήμη του Ηλία Μπουρτσάλα:	
618 Κόλλιας Αθανάσιος του Δήμου	50	651	Χαμηλός Βασίλης του Παναγ.	25
619 Κυρίτσης Δημήτριος Παναγ. (Βόλος)	17	652	Χαμηλός Ευθύμιος του Παναγ.	25
621 Πατσιαούρα - Τσιρώνη Γιαννούλα Δημ.	20		Στη μνήμη της Κλεοπάτρας Ζ. Πριοβόλου:	
622 Λίτσος Γεώργιος (ΗΠΑ)	70		Μαρία Πριοβόλου - Παπαευαγγέλου	100
623 Πασσαλής Ευθύμιος Νικ. (Λαμία)	20		Φίφη Κροντηρά	100
624 Χριστοδούλου Επιστήμη Ιωάνν.	20		Οικογ. Χρήστου Λευκαδίτη	50
625 Ηλία - Δανιήλ Βούλα	20		Νικόλαος Πριόβολος του Λουκά	30
626 Λίτσος Γεώργιος του Ηλία (Θεσ/νίκη) στη μνήμη των γονέων του	25		Νικόλαος & Ανθή Καραγιάννη	30
			Νικηφόρος και Έφη Ζούργου	20

ΠΑΣΧΑ 2007

Η κορυφαία γιορτή της Ορθοδοξίας που κυρήσσει την αγάπη, την ενότητα, την αδελφoσύνη όλων μας, σέβεται και δεν ισοπεδώνει τον χαρακτήρα των ανθρώπων που την βιώνουν.

Εμείς θα γιορτάσουμε στα αγιασμένα χώματα των πατέρων μας. Θα γιορτάσουμε με τους τρόπους τους δικούς μας, τους τρόπους των Κουκουβιστιανών.

Πάσχα, λοιπόν, ένδοξο, αδελφωμένο όλων των Κουκουβιστιανών, για να δυναμώσει μέσα μας η χαρά της Ανάστασης του Κυρίου, στην Καλοσκοπή όπου θα μοσχοβολήσει ο τόπος από τις μυρουδιές της Άνοιξης κι απ' τα ψημένα αρνιά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ:

Τη Μεγάλη Εβδομάδα η εκκλησία μας θα λειτουργήσει με το ακόλουθο ωράριο:

- Κυριακή των Βαΐων:** Θεία Λειτουργία το πρωί. Απόγευμα Νυμφίος ώρα 6 μ.μ.
- Μ. Δευτέρα, Μ. Τρίτη:** Νυμφίος ώρα 6 μ.μ.
- Μ. Τετάρτη:** Ευχέλαιο ώρα 5, Νυμφίος 6 μ.μ.
- Μ. Πέμπτη:** Πρωί Θεία Λειτουργία.
Απόγευμα 12 Ευαγγέλια 6 μ.μ.
- Μ. Παρασκευή:** Αποκαθήλωση 10 π.μ., Επιτάφιος 7 μ.μ.
- Μ. Σάββατο:** Θεία Λειτουργία το πρωί.
Αναστάσιμη Ακολουθία 11 μ.μ.
- Κυριακή του Πάσχα:** Αγάπη στις 6 μ.μ.
- Δευτέρα του Πάσχα:** Πρωινή Θεία Λειτουργία.

ΛΟΓΩ ΠΛΗΘΩΡΑΣ ΥΛΗΣ

Η πολύ σημαντική επικαιρότητα της Γενικής Συνέλευσης, καταλαμβάνει σημαντικό μέρος της ύλης αυτού του φύλλου. Ζητάμε την κατανόηση των συντακτών διαφόρων κειμένων και όσων μας έχουν στείλει παλιές φωτογραφίες. Όλα θα δημοσιευθούν με τη σειρά τους στην επόμενη έκδοση.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ” Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Βούλα Γρηγοροπούλου,
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.& φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552

Οι χωριανοί μας Ιωάννης **Ευθ. Τσίγας** και ο **Ταξίαρχης Π. Δημόπουλος**, τσουγκρίζουν το πασχαλινό αυγό σε στρατιωτικό φυλάκιο της Θράκης. Εκεί υπηρετούσαν το Πάσχα του 1953.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

**ΑΝΑΝΕΩΣΤΕ
ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ
ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ**